

Друга страна в производството пред апелативния състав: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 ноември 2009 г. по преписка R 317/2009-1, и
- да се осъди жалбоподателят и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словната марка „ROYAL SHAKESPEARE“ за стоки и услуги от класове 32, 33 и 42

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: словна марка на Общността „RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY“, регистрирана за услуги от клас 41; фигуративна марка на Обединеното кралство „RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY“, регистрирана за услуги от клас 41; нерегистрирана марка „ROYAL SHAKESPEARE COMPANY“, използвана за различни услуги в търговската дейност в Обединеното кралство.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по отмяна и в резултат на това обявява за недействителна регистрираната марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав неправилно е заключил, че условията за прилагането на посочената разпоредба са изпълнени.

Иск, предявен на 8 февруари 2010 г. — Victoria Sánchez/Парламент и Комисия

(Дело T-61/10)

(2010/C 100/86)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Севиля, Испания) (представител: N. Domínguez Varela, abogado)

Ответник: Европейски парламент и Европейска комисия

Искания на ищеца

- Да се постанови решение, с което да се установи, че бездействието на Европейския парламент и на Европейската комисия, доколкото същите не са отговорили на писменото искане от 6 октомври 2009 г., противоречи на общностното право, и с което да се задължат посочените органи да предприемат необходимите действия.

Правни основания и основни доводи

На 28 август 2008 г. ищецът в настоящото производство подава в Комисията по петиции към Европейския парламент петиция във връзка с предполагаема корупционна мрежа, съществуваща в Испания в областта на социалното осигуряване и общественото здравеопазване. На 3 май 2009 г. председателят на посочената комисия го уведомява, че процедурата по неговата петиция е прекратена.

На 6 декември 2009 г. ищецът отправя до Европейския парламент и Европейската комисия официално уведомително писмо по смисъла на член 265 ДФЕС. С него се иска следното:

- Европейският парламент да отмени съобщеното на 3 май 2009 г. решение на председателя на Комисията по петиции и да разпореди проверка на условията, при които е прието посоченото решение,
- Европейската комисия да започне проверка на правораздавателната дейност в Испания.

След като не получава отговор в предвидения за тази цел срок, ищецът предявява настоящия иск за установяване на неправоморно бездействие.

В подкрепа на своите искания ищецът твърди, че са нарушени неговите основни права, а именно правото да подава петиции, правото да не бъде дискриминиран и правото на равенство пред закона; твърди също, че в случая са налице условията за установяване на неправомерно бездействие от страна на институциите.

Жалба, подадена на 11 февруари 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело T-65/10)

(2010/C 100/87)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: г-н J. Rodríguez Cárcano)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение № C(2009) 9270 окончателен на Комисията от 30 ноември 2009 г., с което се намалява помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за оперативната програма Андалусия Цел 1 (1994—1999) в Испания по силата на Решение C(94) 3456 от 9 декември 1994 г., ЕФРР № 94.11.09.001 и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Кралство Испания оспорва посоченото по-горе решение. В подкрепа на жалбата си държавата жалбоподател привежда следните доводи:

— Нарушение на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година⁽¹⁾ поради това, че в решението е използван методът на екстраполирането, като се има предвид, че посоченият член не предвижда възможността да се екстраполират нередностите, установени в конкретни дейности, от съвкупността дейности, включени във финансираните със средства на ЕФРР оперативни програми. Извършената от Комисията в обжалваното решение корекция е лишена от правно основание, тъй като Насоките на Комисията от 15 октомври 1997 година относно нетните финансови корекции в рамките на прилагането на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета не могат да породят правни последици спрямо държавите членки в съответствие с Решение на Съда от 6 април 2000 г. по дело Кралство Испания/Комисия, C-443/97⁽²⁾, и тъй като член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година предвижда единствено намаля-

ването на помощите, чиято проверка потвърждава наличието на нередност — принцип, който контрастира с прилагането на корекции вследствие на екстраполиране.

— При условията на евентуалност, нарушение на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година във връзка с настоящия член 4, параграф 3 ДЕС (принцип на лоялното сътрудничество), доколкото корекцията посредством екстраполиране е била приложена, въпреки че не е била констатирана негодност на системата за управление, контрол или одитиране във връзка с изменените договори, тъй като управленските органи са прилагали испанското законодателство, което Съдът не е обявил за намиращо се в несъответствие с правото на Европейския съюз. Кралство Испания счита, че спазването от управленските органи на националното право, дори ако може да доведе до това Комисията да констатира наличието на конкретни нередности или нарушения на правото на Европейския съюз, не може да служи за основа на екстраполиране, отнасящо се до неефикасност в системата за управление, когато законът, който посочените органи прилагат, не е бил обявен от Съда за намиращ се в несъответствие с правото на Европейския съюз, нито Комисията е започнала производство срещу държавата членка по смисъла на член 258 ДФЕС.

— При условията на евентуалност, нарушение на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година поради липсата на представителност на модела, използван за прилагането на финансовата корекция чрез екстраполиране. Комисията е използвала модел за прилагането на екстраполирането със силно редуциран брой проекти (37 от 5 319), без да вземе предвид всички насоки на оперативната програма, като се включват предварително отклонени от испанските власти разходи, изхожда се от декларирания разход, а не от отпуснатата помощ, и то чрез прилагането на компютърна програма, предлагаща ниво на достоверност, което е по-ниско от 85 %. Ето защо Кралство Испания счита, че моделът не съдържа необходимите условия за представителност, за да служи като основа на екстраполиране.

— Погасяване на процедурите по давност в приложение на член 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година⁽³⁾. На последно място, Кралство Испания счита, че съобщаването на испанските власти за наличието на нередности (станало през октомври 2004 г., отнасящо се в по-голямата си част до случаи на нередности, допуснати през 1997, 1998 и 1999 г.) трябва да обуслови давността за същите, като се приложи предвиденият в член 3 от Регламент № 2988/95 4-годишен срок.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година относно определяне на разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88 по отношение координацията на дейностите на структурните фондове, от една страна, и между тези дейности и дейностите на Европейската инвестиционна банка и на другите съществуващи финансови инструменти, от друга (ОВ L 74, стр. 1).

⁽²⁾ Recueil, стр. I-2415.

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).